

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-21)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1870-08-21)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 685. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020478.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Lensgreve C. E. Frijs til Direktør P. Vedel.
Boller, 21. August 1870.*

Da jeg igaar blev afbrudt i mit Skriveri kan jeg ikke undlade at gjenoptage Traaden, fordi jeg slet ikke kom til at omtale Historien og Sammenhængen med Telegrammet; De erindrer vistnok at den hele Sag vedrørende Oplysning om ankommende Telegrammer gjentagende drøftedes af os under mit sidste Ophold og hvor klart det stod for os at en Hemmelighed umulig kunde bevares af Hrr. Faber, ¹⁾ hvad enten nu lille Levy ²⁾ eller en Anden blev Øret hvorigjennem han talte, men Levy foretrakkes naturligviis, thi man haaber da paa at Eftersynet ikke kan blive saa strængt i andre Henseender; at vælge en af Hovedstadens største Sludderbøtter til Telegraphdirecteur forekommer vel caracteristisk for vor Nationaleiendommelighed. Jeg veed ikke om De erindrers. 686de Oplysninger vi i sin Tid paa Reisen ud til Fredensborg modtog af Björnstjerna, jeg klagede til Finantsministeren, men jeg er overbeviist om at Irettesættelsen givet gennem Levy ikke er blevet skrap, men snarere søgt at gjøre latterlig, thi om sine egne Kyllinger kan den lille Finantsjøde godt nok værge, ligesom han ikke kan glemme at han under gamle David var meget nærved at styre det Hele ikke alene Finantserne men Conseilspræsidiets og hele Stadsen; denne gyldne Tid vil han aldrig kunne glemme, thi Statens Styrelse har selvfølgelig aldrig været saa god og han har, hvad der for en Jøde er Hovedsagen, altid kunnet bryste sig med at han om end liden og ringe anseet dog var det egentlige Hovede. Og denne Tilfredsstillelse sætte de over Penge! — Sladderagtigheden ved hele vor Telegraphstyrelse saavel hvad Statens Sager som hvad private Anliggender angaaer er gennemgaaende her i Landet, hvorfor ogsaa Telegraphister ere høist ansete Personligheder i Smaabyernes Krosteder og Kneiper. Dette er nu een slem Ting — men det Værste ved Sagen forekommer mig at være, at en Side af Ministeriet søger at stimulere Publikum istedetfor at berolige det og det næste Skridt maatte blive at fordølge Efterretningerne fra Berlin, for at det menige Folk, eller rettere Tivoligjæsterne kunde endnu en Dag glæde sig ved deres falske Seiersruus; dette synes mig at være gyselig sørgeligt, thi man ikke alene tillægger Publikum for stor Vægt men søger kun at servere Yndlingsretterne for dette uden Hensyn til Sundheden; hvor fransksindet man end kan være, og enkelte Danske ere dette aabenbart i højere Grad end dansksindede, saa er det ubegribeligt at Ridiculen hos Strategikeren i Dagbladet, der bebuder hvad der vil skee hver Maaned, ikke er indlysende for Rille selv, eller det er kanskee ham selv der besidder dette Feltherretalent og han melder sig kun herved til Tjeneste naar vi skulle begynde. Forresten er den Historie rundt i hele Byen hvorledes Berlingske fik Telegrammet etc., hvilket ingenlunde virker til Gavns. 687for Regjeringens Anseelse, thi den Hensyntagen til Stemning etc. kan den tænkende Deel af Publikum ikke for Øieblikket ønske. Vi leve her idag efter at have modtaget Kong Wilhelms Telegram, hvorefter Veien til Paris nu efter at han har overvundet Franskmændene staaer ham aaben, i en uhyggelig Ængstelighed, men jeg haaber at den gamle Herre har snakket over sig og endnu vil faae adskillige Nødder at knække. Mig forekommer det at det er med Ubillighed at Franskmændenes Krigsførelse bedømmes, thi deels er der noget Overvældende og om jeg saa maa sige Demoraliserende i at vide at man staaer 1 imod 2 og sædvanlig 3, og paa den anden Side hos Tydskerne blive mange Harer til Helte fordi de vide at de har hele Massen bagved dem; dette var nu ikke til at forandre, naar man ikke vilde ind paa den preussiske Hærorganisation — skal denne blive staaende efter Freden, saa er det kun en Vaabenstilstand, thi saasnart Tydskerne have draget Aande, ville de overfalde en ny Fjende eller opdage et nyt dem paalagt Sædelighedshverv; det forekommer mig i det Hele, at Preussen saavel dets Regjering som dets Folk saa fuldstændig efteraber Napoleon I og hans Tid, at det forekommer mig mærkeligt at saa Faa have Øie herfor og give sig ud for at være i Tvivl om hvem der er Fredsforstyrren i Europa. Jeg glæder mig som sagt til Tirsdag Formiddag den 30te mundlig at kunne samtale med Dem.

C. E. Frijs.

Undskyld Hastværket men jeg har maattet skynde mig og blev nu pludselig nødt af min Ungdom til at afslutte.

C. E. F.

P. Vedels Privatpapirer.